

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/230/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113230145
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1113230145.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a. s., Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, Na vršku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: A. O. Č., H.. XX.XX.XXXX, R. C. A.. B.. E. XXXX/XX, XXX XX Q., B. pre M.: R. XX, XXX XX Bratislava, o zaplatenie 2.047,50 eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu 346,50 eur, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.477,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 1.477,50 eur od 11.10.2011 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie 346,50 eur.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 24 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 07.07.2013, doručenou Okresnému súdu Rožňava dňa 19.08.2013, ktorý ju z dôvodu miestnej nepríslušnosti postúpil dňa 06.09.2013 Okresnému súdu Bratislava I ako súdu miestne príslušnému, domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 2.047,50 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 2.047,50,- eur od 11.10.2011 do zaplatenia, zmluvnú pokutu spolu vo výške 346,50 eur (t. j. mesačná zmluvná pokuta vo výške 49,50 eur x 7 mesiacov omeškania od októbra 2011 do apríla 2012), a trovy konania. V návrhu uviedol, že dňa 30.03.2011 bola medzi ním a žalovanou uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na čiastku 1.500,00 eur za odplatu vo výške 570,00 eur. Žalovaná sa zaviazala uhradiť celkovú čiastku 2.070,00 eur v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 7,50 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 204,75 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom zmluvy. Žalovaná do dňa podania žaloby uhradila sumu 22,50 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 7,50 eur bola uhradená dňa 29.06.2011. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca jej oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V Predžalobnej upomienke zo dňa 21.09.2011 žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 10.11.2011 oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 10.10.2011. Po zosplatnení záväzku nebola žalovanou uhradená žiadna suma. Dlžná čiastka činí 2.047,50 eur, ktorá

predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 2.070,00 eur a čiastkou vo výške 22,50 eur, ktorá bola uhradená žalovanou (2.070,00 eur - 22,50 eur = 2.047,50 eur).

2. Súd žalobe (návrhu na vydanie platobného rozkazu) v celom rozsahu vyhovel vydaním Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I č. k. 10Ro/234/2013-26 zo dňa 30.09.2013.

3. Žalovaná podala v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor, čím došlo zo zákona k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu v zmysle § 174 ods. 2 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len "OSP"). Žalovaná v odpore vzniesla námietku nepríslušnosti súdu na konanie podľa § 106 ods. 1 OSP dôvodiac, že zmluvné strany pri uzavieraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120110879 zo dňa 30.03.2011 uzavreli Rozhodcovskú doložku, podľa ktorej všetky spory, ktoré v budúcnosti vzniknú sa predložia na rozhodnutie Medzinárodnému rozhodcovskému súdu zriadenému pri Rozhodcovskej spoločnosti, a. s., IČO: 44 146 990, so sídlom Viedenská cesta 5, 851 01 Bratislava. Pre prípad, ak sa súd nestotožní s jej námietkou o nepríslušnosti súdu, navrhla zrušenie platobného rozkazu a nariadenie pojednávania vo veci samej. Uviedla tiež, že v zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky, RPMN odporuje zákonnej výške, preto považuje uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný. Záverom odporu žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov na základe majetkových pomerov, ktoré sa súdu zaviazala predložiť.

4. K odporu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 13.01.2014, doručeným súdu 17.01.2014. Mal za to, že žalovaná neodôvodnila odpor ani v rovine skutkovej ani právnej. S odkazom na znenie rozhodcovskej doložky: "nie je dotknuté právo ktorejkoľvek zo zmluvných strán obrátiť sa s návrhom na začatie konania na príslušný všeobecný súd Slovenskej republiky. V takom prípade sa táto skutočnosť považuje za rozvážovaciu podmienku tejto rozhodcovskej doložky.", vyslovil nesúhlas s tvrdením žalovanej o nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava I na konanie v tejto právnej veci. K námietke žalovanej obsiahnutej v odpore o tom, že RPMN odporuje zákonnej výške, dôvodil, že hodnota RPMN vypočítal na základe rovnice podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov úveru na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok dlžnej sumy, vrátane úroku a odplaty na strane druhej, s prihliadnutím na rôznu výšku jednotlivých splátok a rovnako s prihliadnutím na splatnosť jednotlivých splátok od poskytnutia spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na to a po dosadení jednotlivých údajov do predmetnej rovnice je ročná percentuálna miera nákladov 67,70%, čo zodpovedá hodnote uvedenej v bode č. 1 Obchodných podmienok Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120110879, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Žalobca žiadal odmietnutie odporu ako nedôvodného.

5. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. I. 4C/230/2013-35 zo dňa 22.01.2015, právoplatného dňa 06.03.2015, súd žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

6. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/230/2013-36 zo dňa 26.03.2015, právoplatným dňa 16.05.2015, súd námietke žalovanej podľa § 106 ods. 1 OSP nevyhovel.

7. Súdu bolo dňa 12.10.2015 doručené Stanovisko k žalobe zo dňa 11.09.2015 (č. I. 42 - 45), v ktorom žalovaná uviedla, že v rozmedzí mesiacov 30.03.2011 až 31.05.2011 uhradila sumu 642,05 eur, naposledy úhradu previedla dňa 31.05.2011. U uplatneného nároku vzniesla námietku premlčania. Poukázala na to, že RPMN bola určená na 44,86% a že v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere, bola v bode 3 dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 3,3% z istiny mesačného poplatku z správu úveru za každý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny v prípade, že dlžník nespĺni svoj záväzok splácať úver riadne a včas. Ďalej bol dohodnutý poplatok - paušálna náhrada nákladov vynaložených žalobcom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20% z poskytnutého úveru, najmenej 67,- eur. S poukazom na § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka mala za to, že sa jedná o formulárovú (typovú, resp. štandardnú) zmluvu vopred pripravenú žalobcom, ktorej obsah pred jej uzavretím nemala možnosť reálne ovplyvniť, nakoľko bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca má vo svojom predmete činnosti poskytovanie úverov a v žalobe nebolo tvrdené, že by bol žalovanej poskytnutý úver za účelom vykonania zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto uviedla, že na predmetnú zmluvu o úvere je potrebné aplikovať režim spotrebiteľských zmlúv a podlieha kontrole neprijateľných podmienok. Ďalej poukázala na to, že z karty klienta nevyplýva, že by jej bola vyplatená suma 1.500,- eur, ani že by jej bola akýmkoľvek iným spôsobom poukázaná. Podľa nej, z prílohy k žalobe vyplýva, že uhradila žalobcovi sumu 614,25 eur a 22,50 eur, t. j. 636,75 eur, a žalobca

žaluje sumu 2.047,50 eur. Podľa názoru žalovanej, zo žaloby ani jej príloh jasne nevyplýva, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma, ale tvrdí, že žalobcovi uhradila sumu 636,75 eur, čiže rozdiel vo výške 1.500,- eur - 370,- eur odplata = 1.130,- eur - 636,76 eur = 593,24 eur. Ďalej tvrdila, že vzhľadom na výšku poskytnutého úveru je neprimerane vysoká odplata za poskytnutie úveru a je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Túto odplatu označila za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je absolútne neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Na margo toho uviedla, že je ťažké nájsť logický a právne podložený a z hľadiska ochrany spotrebiteľa udržateľný podklad na vymáhanie žalovanej sumy 2.047,50 eur, pravda okrem príslušenstva, t. j. úrokov a penálov. Poukazujúc na zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, mala za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 4 písm. i), preto považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkový podľa § 4 ods. 3 písm. b). Žalovaná vzniesla aj námietku premlčania nároku žalobcu na zaplatenie v žalobe uplatnenej sumy 2.047,50 eur, majúc za to, že v danom prípade začala plynúť objektívna premlčacia lehota dňom poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanej, pričom týmto dňom bol podľa zmluvy 30.03.2011. Objektívna lehota, podľa nej, uplynula 30.03.2013 a keďže žaloba bola podaná dňa 19.08.2013, je nárok žalobcu premlčaný.

8. Súdu bolo dňa 22.10.2015 opäť doručené Stanovisko k žalobe zo dňa 11.09.2015 (č. I. 52 - 53), ktoré je totožné so Stanoviskom k žalobe zo dňa 11.09.2015 doručené súdu dňa 12.10.2015, až na odsek 4 na druhej strane tohto stanoviska (č. I. 52 zozadu), ktorý nie je identický s odsekom 4 na druhej strane Stanoviska k žalobe doručenej súdu 12.10.2015 (č. I. 43). Zatiaľ čo žalovaná v odseku 4 na druhej strane Stanoviska k žalobe zo dňa 11.09.2015 (č. I. 43) doslovne uviedla: "Z návrhu na začatie konania ani z priložených príloh jasne nevyplýva, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma. Je však nepochybné, že žalobcovi som uhradila sumu 636,75 €, čiže rozdiel vo výške 1500 € - 370 € odplata = 1130 € - 636,76 € = 593,24 €"; v odseku 4 na druhej strane Stanoviska k žalobe z totožného dňa, t. j. zo dňa 11.09.2015, doručené súdu dňa 22.10.2015 (č. I. 52 zozadu), už žalovaná výslovne uviedla: "Z návrhu na začatie konania ani z priložených príloh jasne nevyplýva, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma. Je však nepochybné, že žalobcovi som uhradila sumu 736,75 €, čiže rozdiel vo výške 1500 € - 370 € odplata = 1130 € - 636,76 € + 100 € v hotovosti pracovníčke spoločnosti = 493,24 €".

9. Žalovaná mailovým podaním zo dňa 12.09.2016, ktorým ospravedlňovala svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 19.09.2016, doplneným predloženým originálu tohto podania spolu s prílohou v listinnej podobe doručeným súdu dňa 13.09.2016, nazvaným "Ospravedlnenie" datovaným 11.09.2016 (č. I. 64 - 65), doplnila svoje pôvodné stanovisko (č. I. 52 - 53) o tvrdenia, že v rozmedzí mesiacov 30.03.2011 až 29.06.2011 uhradila sumu 739,05 eur a že tzv. domáci servis je spotrebiteľovi vnútený a je ďalšou neprijateľnou podmienkou a že zmluva o úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu na seba nadväzujú. Znova vzniesla námietku premlčania. Ďalej uviedla, že úver č. 120101278 jej bol poskytnutý vo výške 1.200,- eur dňa 21.06.2010. Pri odplate za úver je uvedené navýšenie o 456,- eur + 491,40 eur = 947,40 eur. Poukázala na to, že rovnako aj táto zmluva je bezúročná a bez poplatkov vzhľadom na neprijateľné zmluvné podmienky, keď poplatky za tento úver boli 947,40 eur. V kolónke splátkového kalendára dňa 30.03.2011 je uvedená suma 655,20 eur. Podľa žalovanej, bola uvedená do omylu, nakoľko najprv sa podpisovali zmluvné dokumenty a v nich nikde nie je uvedené, že jej nebude vyplatená celá suma, teda 1.500,- eur. Bola v tom vedomí, že tieto zmluvy sa budú splácať spoločne, ale inkasujúca pracovníčka jej zo sumy 1.500,- eur odpočítala sumu 655,20 eur na úver číslo XXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2010, teda zvyšná suma činila 848,80 eur, z ktorej odrátala ešte splátku na tzv. domáci servis 204,75 eur, teda skutočne vyplatená suma bola 640,05 eur. V tomto podaní s názvom "Ospravedlnenie" (č. I. 64 - 65) na jeho druhej strane v odseku 2 (č. I. 65) žalovaná, oproti Stanovisku k žalobe zo dňa 11.09.2015, doručeného súdu dňa 12.10.2015 (odsek 4 druhá strana - č. I. 43) a Stanovisku k žalobe zo dňa 11.09.2015, doručeného súdu 22.10.2015 (odsek 4 druhá strana - č. I. 52 zozadu), doslovne uviedla: "Z návrhu na začatie konania ani z priložených príloh jasne nevyplýva, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma. Je však nepochybné, že žalobcovi som uhradila sumu 739,05 €, čiže rozdiel vo výške 1500 € - 655,20 € - 204,75 € = 640,05 €". Mala za to, že na úver, ktorý je predmetom sporu, uhradila 739,05 eur - 640,05 eur = 99,00 eur tvorí preplatok. Poukázala na to, že v minulosti zápasila s rodinnými problémami, no určite by nepodpisovala úver na sumu 1.500,- eur, vediac o konvalidovaní predchádzajúceho úveru. Vyslovila presvedčenie, že vzhľadom na charakter obidvoch zmlúv, jej žalobca spôsobil škodu a bezdôvodne sa obohatil o sumu, ktorú jej jej povinný uhradiť. Z týchto dôvodov navrhla, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol a nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Žalovaná súčasne s týmto doplneným stanoviskom (č. I. 64 - 65) predložila listinné dôkazy (č. I. 66 - 74): Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 07.08.2016, Štandardné európske

informácie o spotrebiteľskom úvere, Splátkový kalendár k zmluve č. XXXXXXXXXX, Splátkový kalendár k zmluve č. XXXXXXXXXX, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.03.2011, Dohodu o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 30.03.2011, Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 30.03.2011 a Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 10.11.2011.

10. Žalobca reagoval na obe stanoviská žalovanej k žalobe a podanie žalovanej nazvané "Ospravedlnenie" svojím podaním s prílohami zo dňa 27.09.2016 (č. l. 100 - 104), doručeného súdu 29.09.2016. V ňom uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej, že by na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uhradila celkovo 736,75 eur, čo preukázal výpisom z informačného systému, z ktorého je zrejmé, že žalovaná uhradila len sumu 22,50 eur, čo predstavuje úhradu len prvých 3 dohodnutých splátok, čiže žalovaná svoj dlh neuhradila v žalovanej sume 2.047,50 eur (2.070,- eur - 22,50 eur = 2.047,50 eur). Žaloba sa vyjadril aj k sporným úhradám vo výške 614,25 eur, ktoré mali byť podľa vyjadrenia žalovanej uhradené na zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca ozrejmil, že uvedené úhrady vo výške 614,25 eur boli odmenou za poskytnutie služby Domáci servis na základe Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu, ktorú uzavreli žalobca so žalovanou dňa 30.03.2011. Jej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní služby domáci servis, t. j. poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta, v tomto prípade žalovanú. Žalobca dodal, že žalovaná svojím podpisom samostatnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu si objednala službu Domáci servis ako ďalšiu službu z portfólia služieb poskytovaných žalobcom. Žalovaná sa za poskytnutie služby Domáci servis zaviazala žalobcovi uhradiť odmenu za túto službu vo výške 614,25 eur, a to v 3 pravidelných mesačných splátkach vo výške 204,75 eur. Žalovaná si teda svojím vlastnoručným podpisom na samostatnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu dobrovoľne objednala službu Domáci servis, ako ďalšiu z portfólia služieb poskytovaných žalobcom, na základe čoho so žalovanou bola až následne uzatvorená Zmluva o poskytovaní domáceho servisu. Keďže žalovaná si doplnkovú službu Domáci servis zvlášť a dobrovoľne objednala a poskytovanie služby Domáci servis je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, pričom uzavretie Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v žiadnom prípade nie je podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru, zastal žaloba názor, že Zmluva o poskytovaní domáceho servisu nie je predmetom tohto súdneho konania. Žalobca svoje tvrdenie o tom, že Zmluva o poskytovaní domáceho servisu predstavuje samostatnú zmluvu, podporil odkazom na Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, číslo konania: P/0390/01/2012 zo dňa 06.11.2012, v ktorom sa uvádza: "Nakoľko poskytovanie domáceho servisu je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej Zmluvy, ktorej uzavretie nie je podmienkou získania úveru a v dôsledku toho sa teda náklady na túto doplnkovú službu nezahŕňajú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, na základe čoho ani nevstupujú do výpočtu RPMN, dospel orgán dozoru k záveru, že v danom prípade nie je možné objektívne vyvodiť zodpovednosť účastníka konania za porušenie § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.". Taktiež ho podporil odkazom na rozhodnutie vydané Okresným súdom Topoľčany v súdnom konaní sp. zn. 6C/111/2014, kde sa uvádza: "Pokiaľ odporkyňa 1/ rade vo svojom vyjadrení poukazovala na ďalšie úhrady, súd sa stotožnil s tvrdením navrhovateľa, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu sú samostatné zmluvy a nie je možné započítať plnenie na jednu zmluvu na plnenie na druhú zmluvu. Takže pokiaľ bolo plnené v sume 163,80 eura a 53,73 eura, toto plnenie je zapísané v karte splátok, kde sa evidujú úhrady za službu domáci servis a preto nebolo možné na tieto úhrady prihliadať.". Ďalej ho podporil poukazom na názor Národnej banky Slovenska: "Pri dobrovoľných platbách za poistenie a pri poplatkoch za voliteľné služby Vo Vašom liste explicitne uvádzate (čo nám indikuje aj samotný názov platieb a poplatkov), že ich poskytnutie je na dobrovoľnom rozhodnutí spotrebiteľa a teda nie sú viazané (podmienené) na poskytnutie peňažných prostriedkov od veriteľa. Spotrebiteľ si ich s veriteľom môže dojednať buď na začiatku alebo v priebehu zmluvného vzťahu.", "Inými slovami povedané, do odplaty by nemali byť zahrnuté tie odplatné plnenia, ktoré vznikli na základe vlastnej iniciatívy spotrebiteľa bez toho, aby to bolo vo výslovnom záujme veriteľa pred podpisom zmluvy, za takéto plnenia pokladáme aj plnenia v podobe dobrovoľných platieb za poistenie a poplatky za voliteľné služby.". Ďalej žalobca uviedol, že predmetom tohto súdneho konania je len Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 120110879, čo vyplýva aj zo skutkového opisu v samotnom návrhu. Svoj názor žalobca oprel o Rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/62/2015-100 zo dňa 16.03.2015, kde krajský súd jasne uviedol, že: "... odvolací súd predovšetkým konštatuje, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu, ktorú podľa tvrdenia žalobcu mali účastníci uzatvoriť dňa 11.04.2012, nie je predmetom tohto konania (keď predmet konania, ktorým je súd viazaný vymedzil navrhovateľ v podanej žalobe uvedením skutkových tvrdení a petitu žaloby), a preto nie je na mieste, aby odvolací súd posudzoval platnosť a účinnosť tejto zmluvy.". Žalobca tiež

dôvodil, že Krajský súd v Trenčíne sa v obdobnej veci vyjadril k Zmluve o poskytovaní domáceho servisu v rozhodnutí č. k. 5Co/798/2014-71 zo dňa 13.05.2015, v ktorom uviedol, že: "Čo sa týka námietky odporcu, že okrem sumy 157 eur mu už uhradil aj sumu 184,28 eur, ktorú si naučtoval ako tzv. poplatok za tzv. Domáci servis, odvolací súd uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu sú samostatné zmluvy a nie je možné započítať plnenie na jednu zmluvu na plnenie na druhú zmluvu. Takže pokiaľ bolo plnené v sume 184,28 eur, toto plnenie je zapísané v karte splátok, kde sa evidujú úhrady za službu domáci servis a preto nie je možné na túto úhradu prihladať". Uvedeným stanoviskom, či odôvodneným, demonštroval žalobca súdu v tomto súdnom konaní, že odvolací súd dal za pravdu žalobcovi, že Zmluva o poskytovaní domáceho servisu nie je predmetom tohto súdneho konania. Vzhľadom na vyššie uvedené argumentácie súdov prvej a druhej inštancie, spolu s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, ako vtedajšieho orgánu kontroly, a vyjadrením Národnej banky Slovenska, ako súčasného orgánu kontroly, považuje žalobca Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu za samostatný právny úkon, pričom žalobca pri tejto zmluve nevyužil dispozitívnu zásadu občianskeho práva procesného. Poukázal na to, že rovnako vo vzťahu k vyššie uvedeným rozhodnutiam a názorom súdov a kontrolných úradov, nie je možné započítať úhrady na jeden platný právny úkon na druhý platný právny úkon tak, ako sa o to snaží žalovaná vo svojom vyjadrení. Spolu s týmto podaním predložil žalobca súdu ako prílohy tohto podania (č. I. 102 - 104), Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120110879 s obchodnými podmienkami zo dňa 30.03.2011, Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 30.03.2011 a Žiadosť o poskytnutie Domáceho servisu podpísanú žalovanou dňa 28.03.2011.

11. Súd rozhodol na pojednávaní dňa 13.02.2017 bez účasti žalovanej, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk dňa 02.11.2016, avšak žalovaná svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisového materiálu: žaloba, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.03.2011, Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy zo dňa 21.09.2011, Poštový podací hárok zo dňa 22.09.2011 svedčiaci o zaslaní predžalobnej upomienky žalovanej dňa 22.09.2011, Oznamenie o zosplatnení záväzku zo dňa 10.11.2011, Poštový podací hárok zo dňa 10.11.2011 svedčiaci o zaslaní oznámenia o zosplatnení záväzku žalovanej dňa 10.11.2011, Platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava I č. k. 10Ro/234/2013-26 zo dňa 30.09.2013, Odpor proti platobnému rozkazu, Vyjadrenie žalobcu k odporu žalovanej, Stanovisko žalovanej k žalobe zo dňa 11.09.2015, došlé súdu dňa 12.10.2015, Stanovisko žalovanej k žalobe zo dňa 11.09.2015, došlé súdu dňa 22.10.2015, e-mailové podanie žalovanej z 12.09.2016, doručené súdu v listinnej podobe 13.09.2016 - ospravedlnenie z pojednávania a doplnenie pôvodného stanoviska s prílohami: Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Splátkový kalendár k zmluve č. 120110879, Splátkový kalendár k zmluve č. 120101278, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120110879 zo dňa 30.03.2011, Dohodu o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 30.03.2011, Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 30.03.2011 a Oznamenie o zosplatnení záväzku zo dňa 10.11.2011, e-mailové podanie žalobcu z 28.09.2016, doručené súdu v listinnej podobe 29.09.2016 - predloženie na základe výzvy súdu vyjadrenie s prílohami: Vyjadrenie zo dňa 27.09.2016, Zmluva o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 30.03.2011 ako príloha Vyjadrenia zo dňa 27.09.2016, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 120110879 zo dňa 30.03.2011 spolu s Obchodnými podmienkami ako príloha Vyjadrenia zo dňa 27.09.2016, Objednávka služby "Domáci servis" zo dňa 28.03.2011 ako príloha Vyjadrenia zo dňa 27.09.2016; z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

12. Dňa 30.03.2011 bola medzi žalobcom, ako veriteľom, a žalovanou, ako dlžníčkou, uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 120110879, na základe ktorej sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 1.500,- eur s odplatom vo výške 570,- eur. V článku I. zmluvy je uvedené, že úver je poskytnutý za celkový úrok 20% z istiny a za poskytnutie úveru si žalobca účtuje odmenu 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov (úrok a odmena = "odplata"). Žalovaná sa zaviazala uhradiť celkovú čiastku 2.070,- eur v 13-tich mesačných splátkach, a to prvé tri splátky po 7,50 eur a v ďalších 10 splátkach po 204,75 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bude splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej v zmluve bolo uvedené, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivých splátok, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Priemerná RPMN bola ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru 13 mesiacov 44,86%. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom

zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú Obchodné podmienky opatrené podpisom žalovanej.

Žalovaná do dňa podania žaloby uhradila sumu 22,50 eur, pričom posledná vo výške 7,50 eur bola uhradená dňa 29.06.2011, o čom svedčí jednak výpis z informačného systému žalobcu obsiahnutý vo Vyjadrení žalobcu zo dňa 27.09.2016, došlý súdu dňa 29.09.2016, ako aj listinný dôkaz predložený samotnou žalovanou vo forme prílohy k jej podaniu nazvanému "Ospravedlnenie" zo dňa 11.09.2016, došlému súdu dňa 13.09.2016 - Splátkový kalendár k zmluve č. 120110879.

V Predžalobnej upomienke zo dňa 21.09.2011 žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Predžalobnú upomienku odoslal žalobca žalovanej odovzdaním na poštovú prepravu dňa 22.09.2011, o čom svedčí Poštový podací hárok zo dňa 22.09.2011.

V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 10.11.2011 oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 10.10.2011. Oznámenie o zosplatnení záväzku odoslal žalobca žalovanej odovzdaním na poštovú prepravu dňa 10.11.2011, o čom svedčí Poštový podací hárok zo dňa 10.11.2011.

Po zosplatnení záväzku nebola žalovanou uhradená žiadna suma. Dlžná čiastka činí sumu 2.047,50 eur, ktorá je rozdielom medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 2.070,00 eur a čiastkou vo výške 22,50 eur, ktorá bola uhradená žalovanou (2.070,00 eur - 22,50 eur = 2.047,50 eur).

Žalovaná vo svojich dvoch písomných stanoviskách k žalobe a jednom písomnom doplnení pôvodného stanoviska poukazovala vždy na iné sumy, ktoré, podľa nej (okrem sumy 22,50 eur, ktorú zaplatila ako splátky úveru na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120110879 zo dňa 30.03.2011), už zaplatila ako splátky na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120110879 zo dňa 30.03.2011. Súd však z listinných dôkazov produkovaných v tomto konaní oboma stranami sporu zistil, že tieto žalovanou uvádzané sumy súviseli so splácaním iného úveru od žalobcu, a to úveru zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.06.2010, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.200,- eur, a o ktorého existencii informovala súd žalovaná v písomnom doplnení pôvodného stanoviska, t. j. v podaní nazvanom "Ospravedlnenie" zo dňa 11.09.2016, doručenom súdu dňa 13.09.2016 (č. l. 64 - 65, konkrétne na prvej strane tohto jej podania počnúc predposledným odsekom a pokračujúc na strane druhej tohto podania). Hoci túto Zmluvu o úvere č. 120101278 zo dňa 21.06.2010 nepredložila ako listinný dôkaz, predložila Splátkový kalendár k zmluve č. 120101278, z ktorého ňou uvádzané sumy vyplývajú. Žalovaná tiež, v súvislosti s jej tvrdeniami o splatení úveru na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120110879 zo dňa 30.03.2011 vo vyššej sume, ako len v žalobcom tvrdenej a preukázanej sume 22,50 eur, poukazovala na Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou dňa 30.03.2011, a to na základe Objednávky služby "Domáci servis" zo dňa 28.03.2011 samotnou žalovanou opatrené jej podpisom. Čo sa týka tejto obrany žalovanej, súd konštatuje, že ani Zmluva o úvere č. 120101278 zo dňa 21.06.2010, a ani Zmluva o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 30.03.2011, nie sú predmetom tohto súdneho konania, a vo vzťahu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.03.2011, ktorá jediná je predmetom tohto konania, sú všetky tieto tri zmluvy samostatnými zmluvami, pričom nie je možné započítavať plnenia na jednu z týchto zmlúv na plnenia na ostatné zmluvy. V podrobnostiach súd ďalej odkazuje na argumentáciu žalobcu, podporenú súdnymi rozhodnutiami v skutkovo obdobných veciach, nachádzajúcu sa v bode 10 rozsudku, s ktorou sa súd v plnej miere stotožnil.

Žalobca na pojednávaní dňa 19.09.2016 zotrval na žalobou uplatnenom nároku s výnimkou časti žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 346,50 eur, v ktorej zobral žalobu späť. Na pojednávaní dňa 13.02.2017 sa žalovaný vyjadril k námietke premlčania vznesenej žalovanou. Považujúc ju za zjavne nedôvodnú, uviedol, že nakoľko je žaloba z roku 2013 a predmetná zmluva je z roku 2011, bol nárok žalobcu uplatnený vo všeobecnej premlčacej dobe. K tvrdeniu žalovanej, že bola uvedená do omylu, uviedol, že toto tvrdenie nepodložila žiadnymi dôkazmi. Na margo tvrdenia žalovanej o tom, že časť finančných prostriedkov bolo započítaných na predchádzajúci úver, argumentoval tým, že zmluva, ktorá je predmetom konania je bezúčelový úver a je teda na rozhodnutí žalovanej, resp. dlžníka, na aké účely použije finančné prostriedky poskytnuté od veriteľa. V inom zotrval na svojich predchádzajúcich písomných a ústnych vyjadreniach, žiadajúc žalobe vyhovieť.

Súd zistil, že žalovaná namieta premlčanie nároku žalobcu nedôvodne. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v prípade, ak by bolo právo žalobcu uplatnené touto žalobou premlčané, prihliadol by na túto

skutočnosť súd aj bez návrhu v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v aktuálnom znení. V zmysle ustanovení § 100 ods. 1 veta prvá, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, sa žalovaná dostala do omeškania so splatením dlhu dňa 11.10.2011 (deň nasledujúci po zosplatnení záväzku, ktorý je zároveň dňom, keď sa právo / právo žalobcu na zaplatenie zosplatneného záväzku žalovanej/ mohlo vykonať po prvý raz) a keďže žaloba bola podaná dňa 19.08.2013, znamená to, že bola podaná v rámci trojročnej premlčacej doby.

13. Súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120110879, t. j. ku dňu 30.03.2011 (ďalej "v znení účinnom v rozhodnom čase").

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len "Obchodný zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v rozhodnom čase, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v aktuálnom znení, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie

nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 1, 2 a 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa čl. 3 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z. z., ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 11.10.2011 (k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k 11.10.2011), tzn. platná v období od 13.07.2011 do 08.11.2011, predstavovala 1,50% ročne a zvýšená o 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 11.10.2011 (k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), činí úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne.

14. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti 1.477,50 eur. Spoločnosť TELERVIS PLUS a. s., Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769 (t. j. žalobca) je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi stranami sporu, založený úverovou zmluvou zo dňa 30.03.2011, súd posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v spojení s § 497 Obchodného zákonníka). Je pritom nepochybné, že žalobca pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obdobnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti. Súd preto zmluvu o úvere vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou i v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom (veriteľom), ako dodávateľom, a žalovanou (dlžníčkou), ako spotrebiteľkou. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou - spotrebiteľkou. Právny vzťah medzi účastníkmi možno zaradiť medzi zmluvy, na ktoré

sa daný zákon vzťahuje a následne zmluva potom musí obsahovať náležitosti stanovené v § 9 tohto zákona. S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou úpravou (Obchodný zákonník), je nevyhnutné právny vzťah medzi stranami sporu posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v zneniach účinných v rozhodnom čase.

15. Súd skúmal obsah úverových podmienok žalobcu, osobitne tie, na ktoré sa žalobca odvoláva pri jednotlivých svojich nárokoch. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaná vyčerpala úver v sume 1.500,- eur a uhradila len 22,50 eur. Žalovaná sa pre nesplácanie úveru riadne a včas dostala do omeškania. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd preukázané, že žalobca, ako veriteľ, určil výšku mesačnej splátky len sumou 7,50 eur za prvé tri mesačné splátky a sumou 204,75 eur za ďalších 10 mesačných splátok, avšak bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých častí úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivých splátok, úroky možno požadovať do zaplatenia, a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok, resp. súčtu splátok.

16. Nakoľko v zmluve o úvere nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.

17. Žalovaná je potom povinná vrátiť žalobcovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami a sumou peňažných prostriedkov, ktoré žalovaná žalobcovi v splátkach splatila. Keďže z výpisu z informačného systému žalobcu obsiahnutého vo Vyjadrení žalobcu zo dňa 27.09.2016, došlého súdu dňa 29.09.2016, ako aj listinného dôkazu predloženého samotnou žalovanou vo forme prílohy k jej podaniu nazvanému "Ospravedlnenie" zo dňa 11.09.2016, došlému súdu dňa 13.09.2016 - t. j. zo Splátkového kalendára k zmluve č. 120110879, zreteľne vyplýva, že žalovaná preukázateľne uhradila žalobcovi z poskytnutého úveru v sume 1.500,- eur len sumu 22,50 eur, preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.477,50 eur ako rozdiel vyčerpanej (1.500,- eur) a splatenej sumy (22,50 eur). Žalovaná nedoplatila dlžnú sumu 1.477,50 eur ani po zaslaní jej Predžalobnej upomienky zo dňa 21.09.2011, ani po zaslaní jej Oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 10.11.2011, v ktorom žalobca oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 10.10.2011. Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť práve túto sumu 1.477,50 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne od 11.10.2011, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého dlhu (celý dlh sa stal splatným dňa 10.10.2011) do zaplatenia v prvom výroku enuncciátu tohto rozsudku.

18. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

19. Vo zvyšnej časti, t. j. v časti o zaplatenie istiny 570,- eur s príslušenstvom (žalobou uplatnená istina 2.047,50 eur s príslušenstvom mínus súdom priznaná istina 1.477,50 eur s príslušenstvom), súd žalobu zamietol ako nedôvodnú v treťom výroku enuncciátu tohto rozsudku.

20. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 19.09.2016 vzal žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 346,50 eur späť bez udania dôvodu a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Vzhľadom k tomu, že žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie vzatím žaloby späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 346,50 eur v zmysle citovaného ustanovenia § 144 CSP pred začatím pojednávania, súd v druhom výroku enunciatu tohto rozsudku konanie vo späťvzatej časti zastavil v súlade s citovaným ustanovením § 145 ods. 2 CSP v nadväznosti na citované ustanovenie § 146 ods. 1 veta druhá CSP.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd vo štvrtom výroku enunciatu rozsudku podľa § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 24%.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V danom prípade bolo zastavenie konania v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 346,50 eur zavinené procesným úkonom žalobcu, a to späťvzatím žaloby v tejto časti pred začatím pojednávania vo veci samej. Keďže zastavenie konania v tejto časti z procesného hľadiska zavinil žalobca, vzniklo právo na náhradu trov konania protistrane, t. j. žalovanej.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania vychádzajúc z čistého úspechu žalobcu v rozsahu 24%. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie istiny 1.477,50 eur s príslušenstvom, v ktorej časti súd žalobe vyhovel. Neúspešný bol žalobca v časti o zaplatenie istiny 570,- eur s príslušenstvom, v ktorej súd žalobu ako nedôvodnú zamietol (rozdiel súdom priznanou istinou 1.477,50 eur s príslušenstvom a žalobou uplatnenou istinou 2.047,50 eur s príslušenstvom), a taktiež bol žalobca neúspešný v časti uplatnenej zmluvnej pokuty 346,50 eur (v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP, nakoľko zobral žalobu v časti pôvodne uplatnenej zmluvnej pokuty späť). Neúspech žalobcu je zároveň úspechom žalovanej. Výpočet čistého úspechu žalobcu je nasledovný: $1.477,50 \text{ eur} \times 100 / \text{deleno } 2.394,- \text{ eur (žalovaná istina } 2.047,50 \text{ eur} + \text{ zmluvná pokuta } 346,50 \text{ eur)} = 61,7167\%$, zaokrúhlene 62% ako úspech žalobcu; $100\% \text{ mínus } 62\% = 38\%$ ako úspech žalovanej; čistý úspech žalobcu predstavuje 24%: $62\% \text{ (úspech žalobcu) mínus } 38\% \text{ (úspech žalovanej)} = 24\%$ (čistý úspech žalobcu).

22. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

roti prvému a tretiemu výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie 346,50 eur, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a/ CSP).

Proti štvrtému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).

V Bratislave, dňa 13. februára 2017